

Nuorten metsäneuvoston kommenttipuheenvuorot

Nuorten metsäneuvosto -tapahtumassa 30 eri-ikäistä nuorta eri puolilta Suomea kirjoitti kommenttipuheenvuorot viidestä kansallisen metsästrategian strategisesta hankkeesta ja esitti ne maa- ja metsätalousministeri Jari Lepälle. Lue puheenvuorot alla kokonaisuudessaan.

Ryhmä 1: Talousmetsien luonnonhoito ja metsäluonnon monimuotoisuus

Arvoisa ministeri Leppä sekä muut ministeriön edustajat,

Elämme kuudennen joukkosukupuuton aikaa. Kukaan ei tiedä, mitä vaikutuksia biodiversiteettikadolla tulee olemaan luonnolle ja meille ihmisille. On hienoa, että metsästrategiassa monimuotoisuuden turvaaminen koetaan tärkeäksi ja sen eteen ollaan valmiita tekemään työtä.

Olemme ilahtuneita siitä, miten monimuotoisuuden säilyttäminen nähdään osana jokapäiväistä metsänhoitoa, työtä ja koulutusta. Suomen tavoitteena pitääkin olla koko metsätalouden muuttaminen ekologisesti kestäväksi, eikä radikaaleja ratkaisuja pidä pelätä vaan ajatella ne pikemminkin mahdollisuuksina.

Metsästrategiassa puhutaan paljon luonnonhoidon tuomisesta konkreettiseen toimintaan, joten on tärkeää, että strategia on helposti ymmärrettävä ja sovellettava myös tavanomaiseen elämään.

Näemme monimuotoisuuden säilyttämisen erittäin tärkeäksi useastakin syystä. Monimuotoinen metsä, jossa on esimerkiksi lahoppua ja monipuolinen lajisto, on paremmin turvassa tuhoilta, sekä sopeutuu muuttuvaan ilmastoon paremmin. Monimuotoisuuden rahallinen arvottaminen edesauttaa motivoimaan eri metsänomistajia ja yrityksiä huomioimaan monimuotoisuus omissa metsissään. Metsäluonnon monimuotoisuus on taloudellisten hyötyjen lisäksi arvokasta myös luonnon itseisarvon sekä siitä saatavien lukuisien hyvinvointi-, virkistys- ja terveyshyötyjen kannalta.

Ministeriön tulee huolehtia siitä, että resursseja metsäluonnon monimuotoisuuteen liittyviin tukiin on tarpeeksi. On hienoa, että erilaisissa metsätalouden kannustejärjestelmissä otetaan huomioon nyt ja toivottavasti yhä enemmän tulevaisuudessa monimuotoisuus. Koemme tärkeäksi metsän monimuotoisuutta edistävien toimien edistämisen, sekä kehittämisen.

Metsästrategiassa painotetaan paljon tieteen ja tutkimuksen merkitystä metsätaloudelle ja metsäluonnon hoidolle. Tämä on tärkeää, sillä tutkittu tieto kannustaa metsänomistajia ja metsän eri hyödyntäjiä toimimaan parhaalla mahdollisella tavalla. Tutkimus luonnonhoidon kannattavuudesta ja taloudellisista vaikutuksista voisi avata metsänomistajille uusia

näkökulmia ja mahdollisuuksia, sekä halukkuutta hyödyntää luonnon omia keinoja hoitaa itseään. Ennakkoluulottomampi tutkimus on myös tervetullutta varsinkin metsän henkisiin ja kulttuurillisiin arvoihin liittyen.

Avointa ja helposti saavutettavaa koulutusta laajemmalle yleisölle olisi lisättävä, jotta talousmetsien luonnonhoito koettaisiin arkipäiväiseksi. Haluamme, että luonnon monimuotoisuutta ja luonnonhoitoa voitaisiin tuoda esille jo peruskoulussa sekä edistää kulttuurista muutosta varsinkin metsäammattilaisten keskuudessa. He ovat keskeinen toteuttava ryhmä metsänhoidossa sekä heillä on kattavat yhteydet metsänomistajiin, jotka päätöksiä tekevät. Myös itsenäisille metsäpalveluyrittäjille tulee tarjota ilmaista koulutusta talousmetsien luonnonhoidosta, jotta tieto saavuttaa myös pienet yritykset. Luonnonhoidon taloudelliset ja ekologiset hyödyt olisi tuotava selkeästi ja helposti saavutettavasti metsänomistajien tietoon. Esimerkiksi metsänhoitotoimenpiteiden suunnittelun yhteydessä olisi hyvä tuoda esille mahdollisuus liittää metsä suojeleverkostoon.

Luonnonsuojelualueita tarvitaan lisää, mutta suojeleverkoston tulisi olla koko maan kattava järkevä kokonaisuus. Tällä tarkoitamme suojelealueiden järkevää sijoittelua, huomion kiinnittämistä suojelealueiden kokoon sekä yhteyksiin suojelealueiden välillä. Suojelealueiden tulisi kattaa erilaisia luontotyyppisiä ja jakautua alueellisesti tasaisesti, lisää laajoja alueita tulisi suojella erityisesti Etelä-Suomessa. Valtiolla, ja muilla julkishallinnollisilla toimijoilla, kuten kunnilla, tulisi olla velvollisuus suojella luonnontilaisia tai muuten monimuotoisuuden ja virkistyskäytön kannalta merkittäviä metsiä, sekä arvokkaita maisema-alueita.

Uhanalaisten lajien ja luontotyyppien turvaaminen on tärkeää, ja mielestämme sitä olisi tärkeä korostaa vielä voimakkaammin tässä hankkeessa. Luontotietoa tulee myös kerätä järjestelmällisesti, jotta sitä voidaan hyödyntää tehokkaasti ja tavoitteiden saavuttamista seurata. Säännöllistä seurantaa tulee lisätä ja uhanalaistuminen pysäyttää.

Luontaiselinkeinojen tarpeet on otettava huomioon talousmetsien luonnonhoidossa. Esimerkiksi poronhoidolla on erityisiä tarpeita luonnonhoidon suhteen, joita ei tällä hetkellä metsästrategiassa oteta riittävästi huomioon. Poroelinkeinojen kannalta lupon uusiutuminen on merkittävä asia, joten se täytyy ottaa huomioon myös metsän käsittelyssä. Poroelinkeinojen tarpeita metsäluonnon hoidon suhteen tulee kuulla paliskuntien kautta, jotta poronhoitajien tarpeet kuullaan riittävän monipuolisesti. Valtion metsien käytöstä tulee keskustella myös muiden eri alueilla toimivien paikallisten elinkeinojen harjoittajien kanssa, jotta mahdollistetaan perinteisten elinkeinojen ja kulttuurien säilyminen.

Hankkeessa on paljon hienoja tavoitteita. Haluamme, etteivät ne jää vain kauniiksi lauseiksi vaan asiat tapahtuvat oikeasti. Toivomme konkretiaa ja vaikuttavia toimenpiteitä, jotka toteutetaan suunnitellulla aikataululla eikä niitä jätetä odottamaan tulevaisuuteen. Luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen eteen pitää toimia kunnianhimoisesti ja nopeasti, sillä uhanalaisilla lajeilla ei ole aikaa odotella vuosikymmeniä.

Olemme iloisia, että monimuotoisuuden säilyttäminen on nostettu keskeiseksi osaksi metsästrategiaa. On hienoa, että Suomen metsien sukupuuttovelkaa aletaan maksaa jo nyt, eikä kaikkea jätetä meidän nuorten sukupolvien maksettavaksi. Haluamme kannustaa ministeriöitä kohti kunnianhimoisempia tavoitteita. Kun luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen ja lajien uhanalaistuminen saadaan pysäytettyä, voidaan alkaa ajatella sitä, miten luonnon monimuotoisuutta voidaan lisätä. Toivomme, että tulevaisuudessa Suomi olisi maailman metsäisimpiä maita, ei ainoastaan pinta-alan vaan myös metsäluonnon rikkauden ja monimuotoisuuden kannalta.

Ryhmä 2: Ilmastokestävä metsätalous

Arvoisa ministeri,

Nuorilla on valtava huoli ilmastokriisin vaikutuksista tulevaisuudessa. Kiitos, että nuorten mielipiteitä on kuultu ja kuullaan tässä asiassa. On erittäin tärkeää, että ilmastonäkökulma otetaan huomioon päätöksenteossa ja että tämä hanke on olemassa. Olemme iloisia siitä, että viestinnän merkitys korostuu hankkeessa, sillä se vaikuttaa yritysten lisäksi nimenomaan yksityisiin metsänomistajiin nyt ja tulevaisuudessa.

Ilmastonmuutoksen hillintään ja pysäyttämiseen tulee suhtautua painokkaasti. Metsillä on tässä erittäin suuri merkitys, minkä vuoksi myös Suomella on vastuu ilmastokriisin ratkaisemisessa. Monimuotoisuuden sekä ilmastonmuutoksen ristikkäis- ja rinnakkaisvaikutusten arviointi ja huomioiminen on erittäin tärkeää, mikä on aiheellisesti huomioitu hankkeessa. Hiilinielujen lisäksi tulee kiinnittää erityistä huomiota myös hiilivarastoihin ja niiden säilyttämiseen. Hiilinielujen kasvattamisessa tulisi välttää lisäämästä metsän uudistamista tai hakkuita hiilivarastojen kustannuksella, sillä menetetyt varaston palautuminen kestää kauan. Myös metsäkato on pysäytettävä. Hiilikompensaatiojärjestelmään liittyvä tutkimus ja arviointi on tärkeää ja perusteltua, mutta kompensaatioon tulisi suhtautua toissijaisena keinona. Ilmastokriisi vaatii elämäntapojen muutosta, ja hiilikompensaatiota ei saa nähdä tätä korvaavana keinona.

Hankkeen näkökulma on mielestämme hyvin talouskeskeinen ja siten liian suppea. Metsien tulevaisuus koskettaa muitakin, kuin metsätaloutta. Hankkeessa tulisi ottaa huomioon myös laajempi näkökulma, joka näkee metsien itseisarvon pelkän välinearvon sijaan. Metsät tulisi nähdä laajamittaisina ekosysteemeinä, joissa jokaisella lajilla on oma tehtävänsä ja paikkansa. Metsien puuston lisäksi tulisi hahmottaa metsä kokonaisuutena, esimerkiksi ottamalla huomioon maaperä, hyönteiset, sienet ja muut hiilen kiertoon vaikuttavat eliöt ja tekijät.

Jatkuvapeitteisen kasvatuksen merkitystä hiilensidonnan kasvattamiseksi ja hiilivarastojen ja metsäluonnon säilymiseksi pitäisi lisätä. Biodiversiteetti on lisäksi tärkeä näkökulma, jolla voidaan puolustaa jatkuvapeitteisen kasvatuksen hyötyjä. Jatkuvapeitteisestä kasvatuksesta erityyppisissä metsissä tarvitaan kuitenkin lisää tutkimustietoa, jonka pohjalta päätöksiä voidaan tehdä. Metsän maaperä on puustoa suurempi hiilivarasto, joten maankäytöllä ja metsän hoidolla voidaan vaikuttaa hiilen kiertoon ja pysymiseen poissa

ilmakehästä. Maankäytön merkitystä voisi tuoda enemmän esille. Hankkeen yhtenä tavoitteena on hallita ilmastonmuutoksen aiheuttamia riskejä. Keinona mainitaan muun muassa sekapuustojen ja monipuolisten puulajisuhteiden suosiminen. Sekapuustot lisäävät monimuotoisuuden ohella hiilen sidontaa ja lisäävät metsän kykyä sopeutua esimerkiksi vieraslajien ja tuhohyönteisten leviämiseen ja myrskytuhojen lisääntymiseen.

Metsänomistajia tulisi sitouttaa ilmastokestävään ja ympäristöystävälliseen metsänhoitoon. Toivomme kuitenkin, että yksityisten metsänomistajien erilaiset tavoitteet huomioitaisiin ja heitä tuettaisiin ilmastokestävän metsänhoidon saavuttamisessa. Metsänomistajien lisäksi heitä tukevia tahoja tulee tiedottaa ja kouluttaa ajankohtaisista ja kestävästä hoitomenetelmistä. Tavoitteena ei myöskään tulisi olla vain talouden ja tulojen turvaaminen, vaan yleisesti ekosysteemien tulevaisuus.

Hankkeen kokonaistavoite jää hieman epäselväksi, joten olisi tärkeää selkeyttää tavoitteita ja toivottuja vaikutuksia. Nämä ja konkreettiset toimenpide-ehdotukset mm. metsänhoidossa helpottavat toimenpiteisiin ryhtymistä sekä hankkeen hahmottamista kansalaiselle. Tavoitteita olisi myös hyvä verrata kansainvälisesti, esimerkiksi miten metsien avulla saavutetaan Pariisin ilmastopöytäkirjan 1,5 asteen tavoite. Strategian tulee myös kestää kansainvälinen vertailu. Tulee tutkia, miten strategia vertautuu muihin kansainvälisiin ilmastonmuutosta torjuviin metsätalouden strategioihin.

Lopuksi haluamme sanoa, että on tärkeää pyrkiä ottamaan huomioon myös ilmastonmuutoksen väistämättömät muutokset, sillä metsäympäristö tulee olemaan tulevaisuudessa sukupolvemme aikana hyvin erilainen, kuin mihin olemme nyt totuneet. Metsien käyttö ja maankäyttö ovat ratkaisevassa roolissa ilmastopäästöjen torjunnassa, siksi tarvitaan nopeita päätöksiä ja toimia.

Ryhmä 3: Resurssitehokas ja kestävä metsätalous

Arvoisa ministeri, meidän ryhmämme haluaa esittää tärkeän kommentin resurssitehokkaasta ja kestävästä metsätaloudesta.

Metsänomistajarakenne tulee muuttumaan tulevina vuosina ja vuosikymmeninä, kun iäkkäämpi metsänomistajien sukupolvi siirtää metsäpääomaansa nuorempien vastuulle. Nuoremmalla metsänomistajapolvella ei välttämättä ole samanlaista osaamista metsäomaisuutensa hoitoon. Jatkossa onkin hyvä kiinnittää yhä enemmän huomiota ajankohtaisten metsäasioiden koulutustarjontaan niin metsänomistajien kuin metsäalalla työskentelevien keskuudessa, esimerkiksi täydennyskoulutuksena. Erityisesti jatkuvan kasvatuksen menetelmien käyttöä tulee lisätä, mutta käytön lisääminen vaatii myös enemmän koulutusta menetelmästä. Tänä päivänä vaikuttaa usein siltä, että edes metsäalan ammattilaiset eivät ole perillä jatkuvan kasvatuksen menetelmän käytöstä, joten heillä ei ole ajantasaista osaamista edes ehdottaa menetelmää metsänomistajille. Resurssitehokkaasta ja kestävästä metsänhoidosta olisi tärkeää lisätä tutkimusta, jotta tästä saatavaa tietoa voidaan hyödyntää aiempaa enemmän.

Hakkuiden tavoitemäärien tulee olla kokonaiskestäviä myös paikallisesti eikä pelkästään valtakunnallisesti. Hakkuita tehdessä on huomioitava määrien lisäksi myös korjuujäljen, jäävän puuston laatu sekä poistuvan puuston laatu ja kestävä käyttö. Hakuissa on tärkeää huomioida metsäkohtaisesti alueen ominaispiirteet, ja valita aluekohtaisesti paras mahdollinen kasvatustapa myös metsän muu käyttö huomioiden. Puuston vuotuinen kasvu tulee suhteuttaa hakkuumääriin erityisesti alueellisesti. Säästöpuiden ja suojavyyöhykkeiden laatua että kannustejärjestelmää niiden lisäämiseksi tulee kehittää.

Ilmastonmuutos on kiistämättä aikamme suurimpia ongelmia, joka kaipaa ratkaisuja. Vaadimme, että metsänhoidossa ja metsätaloudessa otetaan ilmastonmuutos huomioon jokaisessa toimessa ja päätöksessä. Meidän täytyy myös aktiivisesti ehkäistä ja estää lajikatoa. Tämä tulee huomioida jokaisessa toimessa, jotka pannaan täytäntöön. Hankkeen painotus on kestävydessä. Hankkeessa toteutettavien toimien tulee siis ehdottomasti olla kestäviä, kestävyden jokaisessa tulokinnassa. Emme saa unohtaa tämän tarkoittavan myös ekologista, sosiaalista ja kulttuurista kestävyttä myös tämän hankkeen osalta. Sosiaalisessa kestävydessä tulee huomioida metsätalouden tarjoamien työpaikkojen sekä elinkeinojen säilyminen. Virkistyskäytön säilyminen on myös tärkeää. Kaikki kestävyys on arvokasta, eikä sanan mitään merkitystä saa unohtaa päätettäessä.

Nykyiset tukijärjestelmät ovat toimivia, mutta niitä tulee hioa ja päivittää uudelleen. Tukien hakuprosessi kaipaa muutosta, sekä myös eri metsätoimien tukien arvoja pitäisi muuttaa. Tukijärjestelmää muuttamalla voitaisiin aktivoida metsänomistajia toimimaan aktiivisemmin sekä samalla tiedottaa ja osoittaa, millaisia erilaisia metsänhoidollisia toimenpiteitä metsissä voi tehdä tai jättää tekemättä. Monimuotoisuuden kannalta on tärkeä nostaa esille biodiversiteettiä tukevia tukivaihtoehtoja, esimerkiksi metsäluonnon hoitohankkeisiin myönnettävästä tuesta on viestittävä enemmän. Näinä päivinä metsissä toteutettavien jälkitarkastuksien määrä on vähäinen. Jos tarkastuksia lisätään, syntyy metsänomistajille uutta intoa toteuttaa metsänhoitoa oikein. Oikeanlainen ja oikea-aikainen metsänhoito edistää kestävä metsänhoitoa monialaisesti.

Nuorille suunnattua metsäviestintää tulee lisätä monipuolisesti, niin että nuorilla on mahdollista saada laaja-alaista, puolueetonta tietoa metsiin liittyen. Viestinnän tulee tähdätä lisäämään nuorten tietoisuutta kokonaisvaltaisesti metsiin liittyen. Teemoina on oltava monimuotoisuus ja ympäristöasiat, metsätalouden ja teollisuuden vaikutus Suomen talouteen, sekä tietoa toimista luonnon monimuotoisuuden tukemiseen joita jo tehdään.

Haluamme kiittää ministeriä ajasta ja kiinnostuksesta nuoria ja nuorten mielipiteitä kohtaan. Vastuullinen ja kestävä metsätalous on ratkaisu tulevaisuuden pulmiin ja meidän on tärkeä ylläpitää ja kehittää sitä.

Kiitos.

Ryhmä 4: Luontomatkailu, luonnontuoteala ja luontoon perustuvat muut palvelut

Arvoisa ministeri, kiitos että olemme saaneet olla osana metsästrategian kehittämistä luontomatkailun, luonnontuotealan ja luontoon perustuvien palveluiden osalta.

Olemme yksimielisiä siitä, että strategiassa on monipuolisesti huomioitu metsäympäristö ja metsäkulttuuri, metsän virkistysarvot sekä terveyshyödyt. Olemme iloisia myös siitä, että luonnontuotteiden ekologisuus ja kestävä kehitys on huomioitu strategiassa. Toivomme, että hankkeen tavoitteista erityisesti teollisuuden ekologisuus, yritysten ja metsänomistajien yhteistyö, virkistyskäytön kehittäminen ja monipuolistaminen sekä uuden liiketoiminnan mahdollistaminen toteutuvat.

Luonnontuoteraaka-aineen saatavuuden lisäämiseksi tarvitaan houkuttelevuutta edistäviä toimia esimerkiksi riittävä korvaus poimijoille, tietoa keruupaikoista ja keruutuotteita ostavista yrityksistä. Luomuluonnontuotteissa voitaisiin huomioida metsämarjojen lisäksi myös muita, esimerkiksi maanomistajan luvalla kerättävät tuotteet, joiden (elintarvike)käytössä on kasvupotentiaalia. Luonnontuotteiden kaupallisessa hyödyntämisessä täytyy huomioida kestävä keruutapa sekä ohjeistaa ja tukea yrityksiä hyvään toimintatapaan.

Metsä on tunnetusti tärkeä suomalaisille, jonka vuoksi toivoisimme, että strategian ja hankkeiden viestintää selkeytettäisiin. Luontomatkailussa ja luontoon perustuvien palveluiden kehittämisessä näemme tärkeäksi kohderyhmän mielipiteiden aidon kuuntelun, mikä tapahtuu kansalaisten aktiivisella osallistamisella ja osallistumiskynnyksen madaltamisella esimerkiksi kansalaiskyselyiden avulla. Koemme myös, että metsien virkistyskäyttö on äärimmäisen monipuolista ja sisältää useita eri käyttötapoja metsästyksestä maastopyöräilyyn, jotka kaikki tulisi strategiassa huomioida tasapuolisesti. Myös luontomatkailussa saavutettavuus on tärkeää, jolloin tulisi huomioida myös lähiluontokohteet sekä erityisryhmien tasavertaiset mahdollisuudet. Esimerkiksi reittien selkeä profilointi ja luontomatkailun sekä luontoon perustuvien palveluiden selkeä viestintä voisi auttaa tavoitteen täyttämässä.

Kansallispuistojen ylikäyttö ja tasapuolinen kulutus nousi yhdeksi huoleksemme. Luonnon resurssit ovat rajalliset, jolloin virkistyskäytössä on myös huolehdittava luonnon kantokyvystä. Ratkaisuksi esittäisimme, että lähiretkelyn merkitystä korostettaisiin ja pientenkin metsäalueiden arvo ymmärrettäisiin. Lisäksi kansallispuistojen ulkopuolisten reittien ja rakenteiden kunnossapitoon tulisi kiinnittää enemmän huomiota ja resursseja, jotta kulutus vastaisi käyttöastetta. Ymmärrämme kuitenkin, että varoja keskitetään samoille alueille nyt jo kustannustehokkaasti. Näemme kuitenkin, että digitalisaation kautta olisi mahdollista alueellisesti kuulla käyttäjien kommentteja, jolloin huoltotoimia voitaisiin kohdentaa pienemmillä resursseilla. Lähiluontomatkailulla voidaan myös vähentää matkailun päästöjä ja luontomatkailua tulee edistää yhdessä maan- ja metsänomistajien kanssa.

Viime aikoina retkeilyn ja luonnossa liikkumisen suosio on kasvanut, joka kertoo myös tarpeesta perustaa lisää helposti saavutettavia kohteita niille alueille, joilla käyttäjämäärät ovat suuret. Retkeilyn lisääntyminen on tuonut mukanaan myös luonnon kannalta haitallisia ilmiöitä. Retkietiketin kaltaisille kampanjoille on siis jatkossakin tarvetta, jotta tieto saadaan kohdennettua oikein. Erityisesti jokamiehenoikeuksista viestiminen kohteissa olisi tärkeää selkein opastein, useammalla kielellä.

Metsistä saatavat terveyshyödyt ovat käyttämätön luonnonvara Suomessa, ja niistä on todella vähän tutkimustietoa julkisena. Sen vuoksi toivoisimmekin, että tietoa tuotaisiin enemmän julki ja täten panostettaisiin enemmän luonnon monialaiseen käyttöön. Kaupungistuvassa maailmassa myöskin on yhä enemmän painoarvoa metsien saavutettavuudella, sillä yhä useampi ihminen haluaa päästä lähiluontoonsa rentoutumaan ja nauttimaan luonnon rauhasta, koska metsillä on tunnetusti positiivisia vaikutuksia mielenterveyteen.

Mielestämme strategia on viemässä luontomatkailemista, luonnontuotealaa ja luontoon perustuvia palveluita oikeaan suuntaan. Olemme kiitollisia siitä, että luonto on otettu strategiassa monipuolisesti ja laajasti huomioon useista eri näkökulmista. Toivomme, että kommenttimme otetaan huomioon toiminnan jatkokehittämisessä. On etuoikeutemme nauttia Suomen luonnosta ja haluamme mahdollistaa kokemuksen ja mahdollisuuden myös tuleville sukupolville. Kiitos!

Ryhmä 5: Metsäalan vuorovaikutus ja viestintä

Arvoisa ministeri, on erittäin mahtavaa, että meidät nuoret on haluttu osallistaa osaksi metsäkeskustelua. Tarkastelimme metsäalan vuorovaikutusta sekä viestintää hankkeen pohjalta. Hankkeessa on huomioitu metsäalan monipuolisuus ja eri toimijoiden osallistaminen. Yhteistyötä halutaan parantaa eri sidosryhmien välillä ja tutkittua tietoa tuoda esille erityisesti informatiivisten viestintähankkeiden kautta.

Kuitenkin huolta on herännyt viestinnän kokonaisuudesta. Jääkö viestintä vain tutkitun tiedon varaan. Viestintä kaipaa kokemusperäisyyttä eri tahoilta, emme tarkoita vain metsänomistajia, vaan kaikkia metsäsuhteen omaavia henkilöitä. Kokemusperäinen viestintä tuo ylisukupolvisuutta keskusteluun ja antaa nuorille tuleville metsänomistajille mahdollisuuden lisätä omaa osaamista ja tietoa. Samalla ihmiset voivat helpommin samaistua, kun asiasta puhuu joku muu, kuin asiantuntija. Viestinnän kautta halutaan parantaa yhteistyötä ja vuorovaikutusta metsäsektorin, sekä muiden metsään vaikuttavien sektoreiden välillä.

Kun vuoropuhelua syntyy, vähenee keskustelun polarisaatio, ja kaikilla on mahdollisuus tuoda omia mielipiteitään esiin. Viestinnässä tulee huomioida myös vähemmistöt ja muut erityisryhmät, ja heille tulee antaa mahdollisuus vaikuttaa. Kun mukaan otetaan erilaisia ihmisiä ja toimijoita, luottamus vahvistuu ja yksipuolista tietoa ei välity, vaan voidaan hyvässä hengessä keskustella asioista monesta näkökulmasta.

Strategiaa luodessa meidän on tärkeä pysyä ajan hermoilla. Tulevaisuuteen varautuminen on merkittävä osa tätä. Miten vastaamme siitä, että nyt istutettavat metsät vastaavat myös tulevaisuudessa niille asetettuihin tavoitteisiin? Viestinnässä tulisi painottaa jo tässä kohti sekametsien merkityksestä niin luonnon monimuotoisuudelle kuin häiriöiden kestävyydelle.

Metsäpolitiikka on muuttuvaa ja esimerkiksi avohakkuukeskustelu on noussut yhä enemmän esille mediassa. Viestinnässä olisi tärkeä huomioida metsänomistajien eri tavoitteet, metsien yhteiskunnalliset hyödyt, sekä kertoa aiempaa enemmän eri metsänkäytön mahdollisuuksista. Näitä ovat esimerkiksi metsästä saatavien hyödykkeiden kestävä käyttö, marjastus, sienestys, pakuri, sekä muiden metsästä saatavien hyödykkeiden käyttö, metsätilojen vuokrausmahdollisuus, erikoispuiden kasvatus ja tärkeänä myös hiilensidonta. Tietoisuutta voidaan myös lisätä eri-ikäisrakenteisuuden tähtävistä hakkuutavoista, kuten poiminta- tai pienaukkohakkuusta perinteisten hakkuutapojen täydentäjinä.

Kouluissa tulisi metsäopetusta lisätä ja kannustaa oppilaitoksia hyödyntämään aikaisempaa ahkerammin muun muassa metsänomistajien kouluvierailuiden ja metsävierailuiden tarjoamia mahdollisuuksia. Näin luomme tulevaisuudelle laajemman vuorovaikutuspohjan, sekä tuomme esiin erilaisia tapoja hyödyntää metsää jokapäiväisessä elämässä esimerkiksi jokamiehenoikeuksien kautta. Samalla tuodaan myös muille kuin nuorille esille metsän eri käyttömuotoja.

Viestintää ja vuorovaikutusta ja sen strategiaa tulee seurata aktiivisesti, jotta saamme tuloksia reaaliajassa, sekä voimme parantaa tulevia hankkeita ja niiden tavoitteita.

Toivomme viestintästrategian muuttuvan konkreettisiksi teoiksi, jossa tuodaan esiin konkreettisia esimerkkejä muun muassa hankkeiden kautta ja kokemuseräisyyden kautta. Asetetaan tavoitteita, joihin halutaan pyrkiä, sekä hyödynnetään erilaisia mittareita. Viestintä on elintärkeä osa metsä keskustelua ja se tuo tärkeää tietoa kaikille suomalaisille riippumatta metsäsuhteesta.

Kiitos!